Suvestinė redakcija nuo 2014-11-01 iki 2014-12-31

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2009, Nr. 153-6887, i. k. 1091010ISTA00XI-549

LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ ĮSTATYMAS

2009 m. gruodžio 10 d. Nr. XI-549
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato mokėjimo įstaigų licencijavimo, veiklos, jų pabaigos ir veiklos priežiūros tvarką, kad mokėjimo įstaigų sistema būtų stabili, patikima, veiksminga ir saugi.

2. Šis įstatymas taikomas Lietuvos Respublikoje įsteigtoms mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kitų valstybių narių mokėjimo įstaigoms, jų filialams ir tarpininkams, kurie verčiasi mokėjimo paslaugų teikimu Lietuvos Respublikoje. Šio įstatymo 12 straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir kredito unijoms.

3. Šio įstatymo nuostatos suderintos su Europos Sąjungos teisės aktu, nurodytu Įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Glaudus ryšys** – kaip ši sąvoka apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatyme.

2. **Kita valstybė narė** – valstybė narė, išskyrus Lietuvos Respubliką.

3. **Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga** – kitoje valstybėje narėje įsteigtas juridinis asmuo, kuriam išduotas leidimas teikti mokėjimo paslaugas visose valstybėse narėse.

4. **Mokėjimo įstaiga** – juridinis asmuo, kuriam išduota mokėjimo įstaigos licencija ar mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija (toliau, kai įstatyme kalbama apie mokėjimo įstaigos licenciją ir mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją kartu, vartojama sąvoka „licencija“).

5. **Mokėjimo įstaigos filialas** (toliau – **filialas**) – juridinio asmens statuso neturintis struktūrinis mokėjimo įstaigos padalinys, turintis savo buveinę ir atliekantis visas mokėjimo įstaigos funkcijas arba jų dalį. Visos veiklos vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė mokėjimo įstaiga, kurios pagrindinė buveinė yra kitoje valstybėje narėje, laikomos vienu filialu.

6. **Mokėjimo įstaigos tarpininkas** (toliau – **tarpininkas**) – fizinis arba juridinis asmuo, teikiantis mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaigos vardu.

7. **Priežiūros institucija** – Lietuvos bankas.

8. **Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas** – viešai skelbiamas priežiūros institucijos tvarkomas sąrašas, į kurį įtraukiamos licencijuotos mokėjimo įstaigos, jų filialai, tarpininkai ir kredito unijos.

9. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme (toliau – Finansų įstaigų įstatymas), Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatyme (toliau – Mokėjimų įstatymas) ir Lietuvos Respublikos bankų įstatyme (toliau – Bankų įstatymas).

3 straipsnis. Mokėjimo įstaigos pavadinimas, teisinė forma, buveinė. Mokėjimo įstaigos veiklą reglamentuojantys teisės aktai

1. Žodžius „mokėjimo įstaiga“ ar kitokius šių žodžių junginius arba jų vedinius Lietuvos Respublikoje gali vartoti savo pavadinime, reklamoje ar kitais tikslais tik pagal šį įstatymą mokėjimo paslaugas teikiantys asmenys.

2. Mokėjimo įstaigos teisinė forma gali būti tik akcinė bendrovė arba uždaroji akcinė bendrovė.

3. Mokėjimo įstaiga privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.

4. Mokėjimo įstaiga savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, šiuo įstatymu, Mokėjimų įstatymu, priežiūros institucijos priimtais teisės aktais ir savo įstatais. Mokėjimo įstaigai Finansų įstaigų įstatymas, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas ir kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

5. Šio įstatymo nuostatos, susijusios su vartotojams teikiamais kreditais, taikomos tiek, kiek kiti įstatymai, reglamentuojantys vartotojams teikiamus kreditus, nenustato kitaip.

4 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teikiamos mokėjimo paslaugos ir kita veikla

1. Mokėjimo įstaiga gali teikti tik priežiūros institucijos jai išduotoje licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas.

2. Be mokėjimo paslaugų teikimo, mokėjimo įstaiga turi teisę:

1) teikti glaudžiai su mokėjimo paslaugomis susijusias papildomas paslaugas, tokias kaip valiutos keitimas, lėšų saugojimo veikla, duomenų kaupimas ir tvarkymas;

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1034, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10872

2) valdyti mokėjimo sistemas, laikydamasi Mokėjimų įstatymo 8 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

3) teisės aktų nustatyta tvarka vykdyti kitą veiklą, kuri nėra mokėjimo paslaugų teikimo veikla, išskyrus šio įstatymo 5 straipsnio 8 dalyje ir 6 straipsnio 10 dalyje nustatytus atvejus;

4) keisti valiutą (grynaisiais pinigais).

Papildyta straipsnio punktu:
Nr. XII-1034, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10872

3. Mokėjimo įstaiga, teikdama vieną ar daugiau mokėjimo paslaugų, gali turėti tik mokėjimo sąskaitas, skirtas tik mokėjimo paslaugoms teikti. Visos lėšos, kurias mokėjimo įstaiga gauna iš mokėjimo paslaugų vartotojų mokėjimo paslaugoms teikti, nelaikomos indėliu ar kitomis grąžintinomis lėšomis ir elektroniniais pinigais.

4. Mokėjimo įstaiga gali suteikti su mokėjimo paslaugomis, nurodytomis Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 4, 5 ar 7 punktuose, susijusią paskolą, tik jei laikomasi šių sąlygų:

1) skolintos lėšos yra suteiktos tik kaip papildoma priemonė mokėjimo operacijai įvykdyti;

2) mokėjimo operacijai įvykdyti paskolintos lėšos, teikiant mokėjimo paslaugas pagal šio įstatymo 10 straipsnį, turi būti grąžintos per ne ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;

3) mokėjimo įstaiga negali skolinti mokėjimo operacijai vykdyti gautų ir laikomų lėšų;

4) mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas bet kuriuo metu pagal šio įstatymo 14 straipsnio reikalavimus yra pakankamas.

5. Mokėjimo įstaiga negali priimti indėlių ar kitų grąžintinų lėšų iš neprofesionalių rinkos dalyvių ir leisti elektroninių pinigų.

6. Lietuvos Respublikos teismas, kitos įstatymų nustatytos institucijos ar pareigūnai, prieš priimdami sprendimus, kuriais apribojama mokėjimo įstaigos galimybė disponuoti jos sąskaitose esančiomis lėšomis ar kuriais kitaip apribojama mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl šių sprendimų įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui. Šią išvadą priežiūros institucija pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

ANTRASIS SKIRSNIS
MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ LICENCIJAVIMAS

5 straipsnis. Mokėjimo įstaigos licencija

1. Mokėjimo įstaigos licencija galioja ir kitose valstybėse narėse, suteikdama teisę šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytomis sąlygomis mokėjimo įstaigai tose valstybėse narėse teikti mokėjimo įstaigos licencijoje nurodytas mokėjimo paslaugas. Mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo ir keitimo tvarką nustato šis įstatymas ir priežiūros institucijos teisės aktai.

2. Steigiama mokėjimo įstaiga gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o jei mokėjimo įstaigos licencija išduodama ne steigiamai mokėjimo įstaigai, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik išdavus mokėjimo įstaigos licenciją.

3. Mokėjimo įstaigos licencijai gauti priežiūros institucijai pateikiamas prašymas ir šie dokumentai bei duomenys:

1) įstatai;

2) veiklos programa, kurioje, be kita ko, nurodomos numatomų teikti mokėjimo paslaugų rūšys;

3) verslo planas, įskaitant pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektą, įrodantį, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

4) dokumentai, kuriais patvirtinama, kad minimalaus nuosavo kapitalo dydis yra ne mažesnis negu nustatytas šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje;

5) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 15 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymas;

6) taikomos (numatomos taikyti) valdymo tvarkos ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant administracines, rizikos valdymo ir apskaitos sistemas, aprašymas, įrodantis, kad ta valdymo tvarka ir vidaus kontrolės sistema yra tinkamos, patikimos ir adekvačios prisiimamai rizikai;

7) vidaus kontrolės sistemos, kuri įdiegta (bus įdiegta) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas) ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, aprašymas;

8) organizacinės struktūros aprašymas, įskaitant numatomus filialus, tarpininkus ar kitus asmenis, kuriems bus perduodamas veiklos vykdymas, ir dalyvavimo mokėjimo sistemose aprašymas;

9) duomenys, kuriais remiantis galima nustatyti asmenų, turinčių mokėjimo įstaigos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, tapatybę, jų turimas įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis, taip pat šių asmenų tinkamumą, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;

10) vadovų, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, tapatybės duomenys ir dokumentai, kuriais patvirtinama, kad jie yra nepriekaištingos reputacijos ir atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nustatytus kvalifikacijos ir patirties reikalavimus;

11) auditą atliekančios (atliksiančios) audito įmonės, atitinkančios Finansų įstaigų įstatyme ir Lietuvos Respublikos audito įstatyme nustatytus reikalavimus, duomenys.

4. Pateikiant šio straipsnio 3 dalies 5, 6 ir 8 punktuose nurodytą informaciją, turi būti pateikiamas vidaus audito tvarkos ir organizacinės tvarkos aprašas, kuriame nustatyti veiksmai vartotojų interesams apsaugoti ir mokėjimo paslaugų teikimo tęstinumui ir patikimumui užtikrinti.

5. Priežiūros institucija turi teisę atlikti mokėjimo įstaigos, prašančios išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasiruošimo

teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.

6. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus ir priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo, ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatas.

7. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktų nustatyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie yra neteisingi;

2) mokėjimo įstaiga neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, mokėjimo įstaigos teisinė forma, vadovai, mokėjimo įstaigos minimalus nuosavas kapitalas neatitinka įstatymų ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

3) yra pagrindas abejoti, ar asmenys, turintys mokėjimo įstaigos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, atitinka šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus;

4) mokėjimo įstaiga ir kitas asmuo yra susiję glaudžiu ryšiu, kuris trukdytų priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

5) mokėjimo įstaiga yra glaudžiu ryšiu susijusi su asmeniu iš tokios užsienio valstybės, kurios teisės aktai, reglamentuojantys šio asmens veiklą, ar tų teisės aktų laikymosi užtikrinimo sunkumai gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti mokėjimo įstaigos priežiūrą;

6) atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga neturi patikimos mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarkos, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, rizikos, kuri atsirado ar gali atsirasti, nustatymo, valdymo, stebėjimo, vadovybės informavimo ir vidaus kontrolės sistemos, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos sistemą. Ši tvarka, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemos turi būti visapusės ir adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

8. Kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei mokėjimo įstaigos ketinama vykdyti ar vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

9. Mokėjimo įstaiga, turinti mokėjimo įstaigos licenciją ir ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, kurių nėra numatyta jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis.

10. Mokėjimo įstaigos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti nustatytus mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir tvarka privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos licencijai gauti, pasikeitimus.

6 straipsnis. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija

1. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija galioja tik Lietuvos Respublikoje ir nesuteikia teisės šio įstatymo 10 straipsnyje nustatytomis sąlygomis kitose valstybėse narėse teikti mokėjimo paslaugų. Mokėjimo įstaigos, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla nevykdoma, verslo plane planuojamų) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neturi viršyti 10 mln. litų per mėnesį, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje

nustatytą atvejį. Mokėjimo įstaigai, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, netaikomos šio įstatymo 9, 13 ir 14 straipsnių nuostatos. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo ir keitimo tvarką nustato šis įstatymas ir priežiūros institucijos priimti teisės aktai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XII-1034, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10872

2. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama mokėjimo įstaigai, kurios vadovai, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti priežiūros institucijai pateikiamas prašymas ir šie dokumentai bei duomenys:

1) įstatai;

2) verslo planas, kuriame nurodoma numatoma teikti mokėjimo paslaugų rūšis (rūšys) ir pateikiamas pirmųjų trejų finansinių metų biudžeto projektas, įrodantis, kad mokėjimo įstaiga gali patikimai veikti ir taiko tam tinkamas vidaus kontrolės sistemas, procedūras ir išteklius;

3) dokumentai, kuriais įrodoma, kad mokėjimo įstaigos, įskaitant tarpininkus, už kuriuos ji prisiima visą atsakomybę, per pastaruosius 12 mėnesių įvykdytų (jei veikla dar nevykdoma, verslo plane planuojamų) mokėjimo operacijų sumos vidurkis neviršija (neviršys) 10 mln. litų per mėnesį.

Straipsnio punkto pakeitimai:
Nr. XII-1034, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10872

4) priemonių, kurių pagal šio įstatymo 15 straipsnio reikalavimus imtasi (bus imamasi) siekiant apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų lėšas, aprašymas;

5) vidaus kontrolės sistemos, kuri įdiegta (bus įdiegta) siekiant įvykdyti pareigas, susijusias su pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija pagal Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymą ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, aprašymas;

6) organizacinės struktūros aprašymas;

7) vadovų, įskaitant asmenis, atsakingus už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą, jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, tapatybės duomenys ir dokumentai, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka šio įstatymo 8 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus.

4. Tik išdavus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, steigiama mokėjimo įstaiga įregistruojama Juridinių asmenų registre, o jei mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija išduodama jau įsteigtam juridiniam asmeniui, padaromi atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre.

5. Mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, privalo teikti informaciją priežiūros institucijai apie šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų vykdymą priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatyta tvarka.

6. Jeigu mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nebeatitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, ji privalo per 30 kalendorinių dienų kreiptis į priežiūros instituciją dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo šio įstatymo 5 straipsnyje nustatyta tvarka. Jeigu per 30 kalendorinių dienų mokėjimo įstaiga, kuriai išduota mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija, nesikreipia dėl mokėjimo įstaigos licencijos išdavimo arba priežiūros institucija per šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus terminus neišduoda mokėjimo įstaigos licencijos, mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencija jai atšaukiama.

7. Priežiūros institucija turi teisę atlikti mokėjimo įstaigos, prašančios išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimą vietoje. Pasiruošimo teikti mokėjimo paslaugas patikrinimui vietoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.

8. Priežiūros institucija privalo išnagrinėti pateiktus dokumentus ir priimti sprendimą dėl mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo, ir apie tai raštu pranešti prašymą pateikusiam asmeniui ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, atsižvelgiant į šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalies nuostatas.

TAR pastaba. *Jeigu iki įstatymo Nr. XII-1034 įsigaliojimo dienos (2014-11-01) priežiūros institucijai yra pateiktas prašymas, dokumentai ir duomenys mokėjimo įstaigos licencijai gauti, tačiau, atsižvelgiant į šio įstatymo nuostatas, prašymą pateikęs asmuo įgyja teisę gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, toks asmuo turi teisę pasirinkti, kokios rūšies licenciją jis nori gauti. Tuo atveju, jeigu asmuo nusprendžia gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, per 14 dienų nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos asmuo apie tai turi informuoti priežiūros instituciją. Tokiu atveju Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 6 straipsnio 8 dalyje nustatytas terminas pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai priežiūros institucija gavo informaciją apie asmens sprendimą gauti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją.*

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. XII-1034, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10872

9. Priežiūros institucija atsisako išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktų nustatyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie yra neteisingi;

2) mokėjimo įstaiga neturi buveinės Lietuvos Respublikoje, mokėjimo įstaigos teisinė forma, vadovai neatitinka įstatymų ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

3) mokėjimo įstaiga neatitinka šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų;

4) atsižvelgiant į poreikį užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą, mokėjimo įstaiga neturi patikimos mokėjimo paslaugų veiklos valdymo tvarkos, įskaitant suprantamą organizacinę struktūrą su aiškiai apibrėžtomis, skaidriomis ir nuosekliomis atsakomybės ribomis, neturi vidaus kontrolės sistemos, įskaitant patikimas administracines priemones ir apskaitos metodus. Ši tvarka ir vidaus kontrolės sistema turi būti visapusės ir adekvačios mokėjimo įstaigos teikiamų mokėjimo paslaugų pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

10. Kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu ketina vykdyti ar vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą, priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją, iki bus įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti, jei jo vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką jos finansiniam patikimumui ar priežiūros institucijos galimybei stebėti, ar vykdomi visi šiame įstatyme nustatyti reikalavimai.

11. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga, ketinanti teikti mokėjimo paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu pakeisti galiojančią licenciją papildant ją ketinamomis teikti mokėjimo paslaugomis.

12. Mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją turinti mokėjimo įstaiga visą savo veiklos laikotarpį turi atitikti nustatytus mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos išdavimo reikalavimus. Mokėjimo įstaiga šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytais atvejais ir tvarka privalo informuoti priežiūros instituciją apie duomenų, kurie buvo pateikti mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijai gauti, pasikeitimus.

7 straipsnis. Licencijos atšaukimas ar jos galiojimo sustabdymas

1. Licencija atšaukiama Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies 1, 3–8

punktuose nustatytais atvejais.

2. Be šio straipsnio 1 dalyje nustatytų pagrindų, licencija taip pat gali būti atšaukiama priežiūros institucijos sprendimu, jeigu:

1) mokėjimo įstaiga neatitinka nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų;

2) mokėjimo įstaiga, toliau teikdama mokėjimo paslaugas, keltų grėsmę kitų mokėjimo įstaigų veiklos ir finansiniam stabilumui;

3) mokėjimo įstaiga pasibaigia dėl reorganizavimo arba priimamas sprendimas likviduoti mokėjimo įstaigą.

3. Atšaukiant licenciją šio straipsnio 2 dalies 3 punkte ar Finansų įstaigų įstatymo 10 straipsnio 2 dalies 8 punkte nustatytais pagrindais, priežiūros institucijos sprendime nurodomi sprendimo priėmimo motyvai ir apie priimtą sprendimą per 5 darbo dienas pranešama mokėjimo įstaigai. Kitais atvejais licencija atšaukiama šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nustatyta tvarka.

4. Licencijos galiojimas sustabdomas šio įstatymo 29 ir 30 straipsniuose nustatytais pagrindais ir tvarka.

5. Atšaukus licenciją ar sustabdžius jos galiojimą, mokėjimo įstaiga neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, išskyrus, kiek tai būtina atsiskaityti su mokėjimo paslaugų vartotojais.

6. Atšaukus licenciją, ne vėliau kaip per 2 mėnesius mokėjimo įstaigos organai privalo priimti sprendimą likviduoti ar reorganizuoti mokėjimo įstaigą arba priimti sprendimą pakeisti veiklos rūšį ir atlikti atitinkamus įstatų, pavadinimo ir kitus reikiamus pakeitimus, susijusius su veiklos rūšies pakeitimu. Juridinių asmenų registre turi būti padaryti atitinkami pakeitimai.

TREČIASIS SKIRSNIS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS VALDYMAS

8 straipsnis. Mokėjimo įstaigos organai ir vadovai

1. Mokėjimo įstaigoje turi būti šie organai: visuotinis akcininkų susirinkimas, administracijos vadovas (vadovas) (toliau – administracijos vadovas) ir teisės aktų nustatytais atvejais – stebėtojų taryba ir valdyba.

2. Mokėjimo įstaigos vadovai yra:

1) administracijos vadovas;

2) administracijos vadovo pavaduotojas;

3) valdybos nariai (jei valdyba sudaryta);

4) asmenys, atsakingi už mokėjimo įstaigos mokėjimo paslaugų teikimo veiklos valdymą (struktūrinių padalinių vadovai), jei mokėjimo įstaiga teikia mokėjimo paslaugas ir tuo pačiu metu vykdo kitą šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą veiklą;

5) mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo vadovai.

3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, vadovai turi būti nepriekaištingos reputacijos ir turėti kvalifikaciją ir patirtį, leidžiančią tinkamai eiti pareigas. Šios mokėjimo įstaigos vadovų kvalifikacijos ir patirties reikalavimus nustato priežiūros institucijos priimti teisės aktai. Vertinant mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, vadovų nepriekaištingą reputaciją *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalių nuostatos.

4. Mokėjimo įstaigos, turinčios ribotos veiklos licenciją, vadovai turi atitikti priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytus tinkamumo reikalavimus, įskaitant reikalavimą, kad jie nebuvo pripažinti kaltais padarę nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, susijusį su pinigų plovimu ar teroristų finansavimu, sunkų, labai sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams, ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai ar juos atitinkančias nusikalstamas veikas pagal kitų valstybių baudžiamuosius įstatymus, nepaisant to, ar teistumas išnyko, o pasirengimo reikalavimus turi atitikti bent vienas iš šio straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytų vadovų.

Straipsnio dalies pakeitimai:

5. Mokėjimo įstaiga privalo pranešti priežiūros institucijai apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir kartu pateikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar vadovai atitinka jiems šio straipsnio 3 ar 4 dalyje nustatytus reikalavimus. Iš naujo išrinkti (paskirti) mokėjimo įstaigos vadovai gali pradėti eiti pareigas, tik jei priežiūros institucija neprieštarauja jų kandidatūroms. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti mokėjimo įstaigos vadovų kandidatūroms, jei jie neatitinka šio straipsnio 3 ar 4 dalyje nustatytų reikalavimų.

6. Jeigu priežiūros institucija per 30 kalendorinių dienų nuo pranešimo apie numatomus vadovų pasikeitimus ir visos reikalaujamos informacijos gavimo dienos nepareiškia prieštaravimo, laikoma, kad priežiūros institucija neprieštarauja numatomų rinkti (skirti) vadovų kandidatūroms.

9 straipsnis. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotoji įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis

1. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotąją įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį įsigyjančio asmens tinkamumą priežiūros institucija vertina pagal šiuos kriterijus:

1) įsigyjančio asmens sugebėjimą užtikrinti patikimą ir riziką ribojančiais principais grindžiamą mokėjimo įstaigos valdymą;

2) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją, nustatytą Bankų įstatymo 34 straipsnio 12 ir 13 dalyse;

3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą.

2. Mokėjimo įstaigos kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimui ir netekimui ir teisės naudotis balsavimo teise sustabdymui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 24, 25 ir 26 straipsnių nuostatos.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS IR KITOS VALSTYBĖS NARĖS MOKĖJIMO ĮSTAIGOS TEISĖS

10 straipsnis. Mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas kitose valstybėse narėse

1. Mokėjimo įstaiga turi teisę šio straipsnio nustatyta tvarka kitoje valstybėje narėje įsteigti filialą, teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Mokėjimo įstaiga, prieš steigdama filialą kitoje valstybėje narėje, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai, nurodydama savo pavadinimą, adresą ir valstybę narę, kurioje planuoja steigti filialą, ir kartu pateikti informaciją apie filialo organizacinę struktūrą, vadovus ir kokias mokėjimo paslaugas teiks filialas, o jei mokėjimo paslaugas planuojama teikti per tarpininką, turi būti nurodomas tarpininko pavadinimas (vardas, pavardė), buveinė (adresas), kontaktiniai duomenys, mokėjimo įstaigos kontaktinis asmuo ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.

3. Priežiūros institucija mokėjimo įstaigos pateiktą šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo dienos turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti perduoti informaciją kitos valstybės narės priežiūros institucijai, jei filialo organizacinė struktūra, vadovai ar mokėjimo įstaigos finansinė būklė neatitinka priežiūros institucijos nustatytų numatomos veiklos vykdymo reikalavimų. Priežiūros institucijos atsisakymas perduoti informaciją turi būti motyvuotas ir dėl jo sprendimas turi būti priimtas per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos. Mokėjimo įstaigai turi būti nedelsiant pranešama apie informacijos perdavimą kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakymą ją perduoti.

4. Jeigu mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą kitoje valstybėje narėje, šiame

straipsnyje nustatyta tvarka netaikoma kitiems jos filialams toje valstybėje narėje steigti.

5. Mokėjimo įstaiga, norėdama teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje neįsteigusi filialo, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Pranešime turi būti nurodomas pranešimą pateikiančios mokėjimo įstaigos pavadinimas, adresas, kontaktinis asmuo ir numatomos teikti mokėjimo paslaugos. Priežiūros institucija per vieną mėnesį šią informaciją turi perduoti kitos valstybės narės priežiūros institucijai ar atsisakyti ją perduoti, jeigu mokėjimo įstaigos finansinė būklė neatitinka priežiūros institucijos nustatytų numatomos veiklos vykdymo reikalavimų, ir apie tai pranešti mokėjimo įstaigai.

6. Jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas kitoje valstybėje narėje per tarpininką, turi apie tai pranešti priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi informuoti kitos valstybės narės priežiūros instituciją apie savo ketinimą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir atsižvelgti į kitos valstybės narės priežiūros institucijos nuomonę.

7. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja apie tai, kad ji turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, priežiūros institucija turi teisę dėl šių priežasčių filialo ar tarpininko neįtraukti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą arba išbraukti juos iš šio sąrašo.

8. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūrą ir taikydama poveikio priemones mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigtam filialui, jos tarpininkui ar kitam asmeniui, kuriam perduotas veiklos vykdymas, bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija.

9. Priežiūros institucija kitos valstybės narės priežiūros institucijai teikia prašomą informaciją, ypač apie mokėjimo įstaigos kitoje valstybėje narėje įsteigto filialo, jos tarpininko ar kito asmens, kuriam perduotas veiklos vykdymas, padarytus ar įtariamus pažeidimus, o visą kitą svarbią informaciją teikia savo iniciatyva.

11 straipsnis. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos teisė teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga šiame straipsnyje nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje gali steigti filialą, teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką ar neįsteigusi filialo.

2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga Lietuvos Respublikoje gali įsteigti filialą ir teikti mokėjimo paslaugas, kurias ji turi teisę teikti pagal kitos valstybės narės priežiūros institucijos jai išduotą leidimą, jei priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą, kuriame nurodomas mokėjimo įstaigos pavadinimas, adresas ir informacija apie filialo organizacinę struktūrą, filialo vadovus ir kokias mokėjimo paslaugas teiks filialas.

3. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką, jei priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą apie tarpininko pavadinimą (vardą, pavardę), buveinę (adresą) Lietuvos Respublikoje, kontaktinius duomenis, mokėjimo įstaigos kontaktinį asmenį ir kokias mokėjimo paslaugas mokėjimo įstaiga teiks per tarpininką.

4. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga jau turi bent vieną filialą Lietuvos Respublikoje, šiame straipsnyje nustatyta tvarka kitiems jos filialams steigti netaikoma.

5. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga gali pradėti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija iš kitos valstybės narės priežiūros institucijos gavo pranešimą, kuriame nurodytos numatomos teikti mokėjimo paslaugos.

6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką buvo, yra ar bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba įsteigus filialą ar pasitelkus tarpininką padidėtų pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika, ji apie tai informuoja kitos valstybės narės priežiūros instituciją.

7. Priežiūros institucija bendradarbiauja su kitos valstybės narės priežiūros institucija, prižiūrinčia ir taikančia poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui, tarpininkui ar kitam asmeniui, kuriam perduotas veiklos vykdymas.

12 straipsnis. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas

1. Mokėjimo įstaigos, gavusios priežiūros institucijos licenciją ir įregistruotos Juridinių asmenų registre, jų filialai ir tarpininkai, veikiantys tiek Lietuvos Respublikoje, tiek kitose valstybėse narėse, yra įtraukiami į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jame nurodant, kurioms mokėjimo paslaugoms teikti yra išduota licencija.

2. Į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą mokėjimo įstaigos įtraukiamos per 5 darbo dienas nuo licencijos gavimo ir įregistravimo Juridinių asmenų registre, jų filialai, veikiantys Lietuvos Respublikoje, – per 5 darbo dienas nuo visų reikalaujamų dokumentų pateikimo, o mokėjimo įstaigų filialai, veikiantys kitose valstybėse narėse, ir tarpininkai, – per vieną mėnesį nuo visų reikalaujamų dokumentų pateikimo.

3. Mokėjimo įstaigos, turinčios mokėjimo įstaigos licenciją, į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą yra įtraukiamos atskirai nuo mokėjimo įstaigų, turinčių mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licenciją.

4. Mokėjimo įstaiga, jos filialas ir tarpininkas turi teisę teikti mokėjimo paslaugas tik tuo atveju, kai jie yra įtraukti į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą.

5. Viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo tvarkytojas – priežiūros institucija – apie mokėjimo įstaigos, jos filialo ar tarpininko įtraukimą į sąrašą, jų duomenų ar informacijos pakeitimą skelbia ir šią informaciją reguliariai atnaujina priežiūros institucijos interneto svetainėje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XI-2332, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6660 (2012-11-15), i. k. 1121010ISTA0XI-2332

6. Viešasis mokėjimo įstaigų sąrašas yra tvarkomas priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatyta tvarka.

PENKTASIS SKIRSNIS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS NUOSAVO KAPITALO IR APSAUGOS REIKALAVIMAI

13 straipsnis. Mokėjimo įstaigos minimalus nuosavas kapitalas

1. Mokėjimo įstaigos minimalų nuosavą kapitalą sudaro:

1) įstatinis kapitalas (sumažintas supirktų savų akcijų verte) be privilegijuotųjų akcijų vertės;

2) atsargos kapitalas (atsargos rezervas);

3) kapitalo rezervas (emisinis skirtumas) be su privilegijuotųjų akcijų išleidimu susijusios sumos;

4) nepaskirstytasis pelnas (atėmus einamųjų metų tarpinio nepaskirstytojo pelno arba paskutinių praėjusių metų nepaskirstytojo pelno, dėl kurio dar nepriimtas eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas, sumą, jei audito įmonė nėra atlikusi atitinkamo laikotarpio finansinių ataskaitų rinkinių audito ir priežiūros institucijai nepateikti duomenys, įrodantys, kad pelno suma yra teisinga ir iš jos atimti visi numatomi mokesčiai ar dividendai) arba nuostoliai;

5) privalomasis rezervas arba rezervinis kapitalas;

6) kiti rezervai.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XI-1341, 2011-04-21, Žin., 2011, Nr. 52-2516 (2011-05-03), i. k. 1111010ISTA0XI-1341

2. Mokėjimo įstaiga turi turėti minimalų nuosavą kapitalą:

1) jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti tik Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 6 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 20 tūkstančių eurų (išreikštą eurais pagal

Lietuvos banko skelbiamą oficialų lito ir euro santykį);

2) jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 7 punkte nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 50 tūkstančių eurų (išreikštą eurais pagal Lietuvos banko skelbiamą oficialų lito ir euro santykį);

3) jeigu mokėjimo įstaiga ketina teikti Mokėjimų įstatymo 5 straipsnio 1–5 punktuose nurodytas mokėjimo paslaugas, – ne mažesnį kaip 125 tūkstančiai eurų (išreikštą eurais pagal Lietuvos banko skelbiamą oficialų lito ir euro santykį).

14 straipsnis. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas

1. Mokėjimo įstaigos nuosavas kapitalas turi nuolat būti ne mažesnis už didesnį iš šių dydžių:

1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą minimalų nuosavą kapitalą;

2) vienu iš priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų metodų apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

2. Mokėjimo įstaiga negali nuosavo kapitalo apskaičiavimui taikytinų elementų naudoti pakartotinai, jei ji priklauso tai pačiai grupei kaip ir kita mokėjimo įstaiga, kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė, valdymo įmonė ar draudimo įmonė. Ši nuostata taip pat taikoma, jeigu mokėjimo įstaiga vykdo ir kitą negu mokėjimo paslaugų teikimo veiklą.

3. Mokėjimo įstaigos nuosavo kapitalo dydžio, apskaičiavimo ir taikymo taisykles nustato priežiūros institucija.

4. Priežiūros institucija, remdamasi rizikos valdymo proceso, su rizika susijusių nuostolių duomenų rinkimo kokybės ir vidaus kontrolės sistemos įvertinimu, gali mokėjimo įstaigai nustatyti individualų nuosavo kapitalo dydį – iki 20 procentų mažesnį arba didesnį už priežiūros institucijos teisės aktuose nustatytais metodais apskaičiuotą nuosavo kapitalo poreikį.

15 straipsnis. Mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautų lėšų apsaugos reikalavimai

1. Mokėjimo įstaiga privalo apsaugoti iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti vienu iš šių būdų:

1) atskirdama šias lėšas nuo kitų fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra mokėjimo paslaugų vartotojai, lėšų. Jeigu gavus lėšas kitos dienos darbo pabaigoje jas vis dar turi mokėjimo įstaiga ir jos dar nėra perduotos gavėjui ar nėra pervestos kitam mokėjimo paslaugų teikėjui, jos turi būti laikomos atskiroje sąskaitoje, atidarytoje Lietuvos Respublikos kredito įstaigoje (įskaitant užsienio valstybės kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) ar kitos valstybės narės kredito įstaigoje, arba investuojamos į saugų, likvidų ir mažos rizikos turtą priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatyta tvarka. Mokėjimo įstaiga, šiame punkte nustatytu būdu saugodama mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas mokėjimo operacijoms vykdyti, privalo imtis priemonių, užtikrinančių mokėjimo paslaugų vartotojų nuosavybės teisių apsaugą, ypač jeigu mokėjimo įstaiga yra nemoki. Mokėjimo paslaugų vartotojų ir kitų mokėjimo paslaugų teikėjų lėšos, perduotos mokėjimo įstaigai mokėjimo paslaugoms vykdyti, yra jų nuosavybė, į jas negali būti nukreiptas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos skolas;

2) apdrausdama šias lėšas draudimo sutartimi arba gaudama joms garantiją, laidavimo raštą, išduotą Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar kredito įstaigos (įskaitant užsienio valstybės draudimo įmonės ar kredito įstaigos filialą, veikiantį Lietuvos Respublikoje) arba kitos valstybės narės draudimo įmonės ar kredito įstaigos, nepriklausančios tai pačiai kaip ir mokėjimo įstaiga grupei, tokiai mokėjimo įstaigai negalint įvykdyti savo įsipareigojimų išmokamai sumai, kuri turėtų būti atskirta, jei būtų taikomas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas būdas.

2. Kai mokėjimo įstaigos gautų iš mokėjimo paslaugų vartotojų arba iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo lėšų dalis bus naudojama būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti, o likusi suma – paslaugoms, kurios nėra mokėjimo paslaugos, teikti, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti

reikalavimai taikomi ir būsimoms mokėjimo operacijoms vykdyti gautai lėšų daliai. Kai ši dalis nėra pastovi arba jos dydis nėra žinomas iš anksto, mokėjimo įstaiga gali šią dalį apskaičiuoti remdamasi pavyzdine dalimi, kuri, mokėjimo įstaigos nuomone, bus naudojama mokėjimo paslaugoms teikti, jei tokia pavyzdinė dalis gali būti pagrįstai nustatyta remiantis ankstesniais duomenimis, tenkinant priežiūros institucijos nustatytus reikalavimus.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
KITI MOKĖJIMO ĮSTAIGAI KELIAMI REIKALAVIMAI

16 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai mokėjimo paslaugos teikiamos per tarpininką

1. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga ketina teikti mokėjimo paslaugas per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą ir šią informaciją apie tarpininką:

1) jo pavadinimą ir adresą;

2) vidaus kontrolės procedūrų, kurias tarpininkas naudos, kad užtikrintų Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (jei tarpininkas registruotas Lietuvos Respublikoje), kitos valstybės narės įstatymuose, įgyvendinančiuose 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (jei tarpininkas registruotas kitoje valstybėje narėje), ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, nustatytų reikalavimų vykdymą, aprašymą;

3) tarpininko valdymo organų narių tapatybės duomenis ir dokumentus, kuriais patvirtinama, kad jie atitinka priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytus pasirengimo ir tinkamumo reikalavimus.

2. Jeigu mokėjimo paslaugas ketinama teikti per tarpininką, kuris yra fizinis asmuo, šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi *mutatis mutandis*.

3. Jeigu priežiūros institucija mano, kad apie tarpininką pateikta informacija yra neteisinga arba nepakankama, ji turi teisę imtis veiksmų, numatytų šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalyje, ir prašyti papildomos informacijos, kaip tai numatyta šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje.

4. Priežiūros institucija atsisako įtraukti tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą, jeigu:

1) pateikti dokumentai neatitinka šio įstatymo ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, pateikti ne visi teisės aktų nustatyti ar papildomai pareikalauti duomenys arba jie yra neteisingi;

2) tarpininko valdymo organų nariai neatitinka priežiūros institucijos teisės aktuose jiems nustatytų pasirengimo ir tinkamumo reikalavimų;

3) jeigu priežiūros institucija turi pagrįstų priežasčių įtarti, kad pasitelkus tarpininką bus vykdomas pinigų plovimas ir (ar) teroristų finansavimas arba padidės pinigų plovimo ir (ar) teroristų finansavimo rizika.

5. Tais atvejais, kai mokėjimo įstaiga nebeketina teikti mokėjimo paslaugų per tarpininką, ji priežiūros institucijai privalo pateikti prašymą išbraukti šį tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo. Priežiūros institucija privalo išbraukti mokėjimo įstaigos tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo per 5 darbo dienas nuo mokėjimo įstaigos prašymo gavimo dienos.

6. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti mokėjimo įstaigos tarpininką iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo, jeigu mokėjimo įstaigos tarpininkas neatitinka šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, jei sprendimas įtraukti mokėjimo įstaigos tarpininką į viešąjį mokėjimo įstaigų sąrašą buvo priimtas remiantis pateikta neteisinga informacija ir kitais įstatymų nustatytais pagrindais. Priežiūros institucija turi nedelsdama pranešti mokėjimo įstaigai apie tai, kad jos tarpininkas yra išbrauktas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo.

17 straipsnis. Reikalavimai mokėjimo įstaigai, kai jos veiklos funkcijų vykdymas perduodamas kitam asmeniui

1. Mokėjimo įstaiga, ketinanti perduoti mokėjimo įstaigos veiklos funkcijų vykdymą kitam asmeniui, apie tai prieš vieną mėnesį privalo informuoti priežiūros instituciją.

2. Svarbios mokėjimo įstaigos veiklos funkcijos negali būti perduotos kitam asmeniui, jei dėl jų perdavimo iš esmės pablogėtų mokėjimo įstaigos vidaus kontrolės kokybė ir priežiūros institucijos galimybė stebėti, ar mokėjimo įstaiga laikosi visų šiame įstatyme ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų. Šiame įstatyme svarbios veiklos funkcijos – funkcijos, dėl kurių nevykdymo arba netinkamo vykdymo mokėjimo įstaiga nebeatitiktų nustatytų licencijos išdavimo reikalavimų ar kitų šio įstatymo ir (ar) priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų arba būtų pakenkta mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, jos teikiamų mokėjimo paslaugų tęstinumui.

3. Mokėjimo įstaiga, perduodama svarbias savo veiklos funkcijas kitam asmeniui, turi laikytis tokių reikalavimų:

1) mokėjimo įstaigos vadovai negali perduoti savo atsakomybės;

2) negali keistis mokėjimo įstaigos santykiai su jos mokėjimo paslaugų vartotojais ir turi būti vykdomos šio įstatymo ir Mokėjimų įstatymo nustatytos jų pareigos;

3) mokėjimo įstaigos pareiga vykdyti šio įstatymo antrajame, trečiajame ir ketvirtajame skirsniuose nustatytus reikalavimus negali būti pakeista ar sušvelninta.

4. Reikalavimus mokėjimo įstaigos veiklos funkcijų perdavimui nustato priežiūros institucija.

18 straipsnis. Papildomos mokėjimo įstaigos pareigos

1. Mokėjimo paslaugų teikimas įsteigus filialą ar per tarpininką ir visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymo perdavimas kitiems asmenims neatleidžia mokėjimo įstaigos nuo šiame įstatyme nustatytų reikalavimų laikymosi.

2. Mokėjimo įstaiga, kuri perduoda visų ar dalies svarbių veiklos funkcijų vykdymą kitiems asmenims, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas šio įstatymo reikalavimų vykdymas.

3. Mokėjimo įstaiga privalo užtikrinti, kad jos vardu veikiantys filialai ir tarpininkai informuotų mokėjimo paslaugų vartotojus apie tai, kad mokėjimo paslaugos yra teikiamos per mokėjimo įstaigos filialą ar jos vardu veikiantį tarpininką.

19 straipsnis. Mokėjimo įstaigos apskaita, finansinės ataskaitos ir auditas

1. Mokėjimo įstaiga privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą vadovaudamasi įstatymais ir kitais teisės aktais.

2. Mokėjimo įstaigos turi rengti tarpinių finansinių ataskaitų ir metinių finansinių ataskaitų rinkinius.

3. Mokėjimo įstaigos tarpinių ir metinių finansinių ataskaitų rinkinių sudėtį, kitų ataskaitų formas, ataskaitų sudarymo ir pateikimo tvarką nustato įstatymai ir priežiūros institucijos priimti teisės aktai.

4. Mokėjimo įstaigos auditą, reikalavimus auditoriui ir audito įmonei, jų pareigas ir atsakomybę nustato Finansų įstaigų įstatymas, Akcinių bendrovių įstatymas ir Audito įstatymas.

5. Mokėjimo įstaigos, kurioms yra privalomas finansinių ataskaitų auditas, kartu su audituotomis finansinėmis ataskaitomis priežiūros institucijai turi pateikti ir auditoriaus ataskaitą, kurioje turi būti atskleista informacija apie mokėjimo paslaugų ir kitos vykdomos veiklos atskyrimo teisingumą.

20 straipsnis. Informacijos saugojimas

Mokėjimo įstaigos privalo saugoti duomenis, susijusius su šio įstatymo nuostatų

įgyvendinimu, ne mažiau kaip 5 metus, išskyrus atvejus, kai Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas ir kiti teisės aktai nustato ilgesnius tokių duomenų saugojimo terminus.

SEPTINTASIS SKIRSNIS
MOKĖJIMO ĮSTAIGŲ PRIEŽIŪRA

21 straipsnis. Priežiūros institucija

1. Priežiūros institucija atlieka šio įstatymo nustatyta tvarka išduotą licenciją turinčių mokėjimo įstaigų, įskaitant jų filialus kitose valstybėse narėse, priežiūrą.

2. Priežiūra atliekama vadovaujantis šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymu, Finansų įstaigų įstatymu ir priežiūros institucijos priimtais teisės aktais.

3. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, per tarpininką, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra atliekama atsižvelgiant į šio įstatymo 27 straipsnio nuostatas.

4. Licenciją turinčių mokėjimo įstaigų priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija atlieka ir mokėjimo įstaigų šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose numatytos veiklos priežiūrą.

22 straipsnis. Prašymų dėl licencijos išdavimo ar dėl kitų veiksmų atlikimo nagrinėjimas ir priežiūros institucijos sprendimai

1. Detalias prašymų išduoti šiame įstatyme nustatytas licencijas ar atlikti kitus veiksmus, nustatytus šio įstatymo 5, 6, 8, 9, 16, 35 ir kituose šio įstatymo straipsniuose (toliau šiame straipsnyje – išduoti leidimą), pateikimo, nagrinėjimo ir jų išdavimo sąlygas, tvarką ir detalius pateikiamų dokumentų reikalavimus nustato priežiūros institucijos priimti teisės aktai.

2. Prašymas išduoti leidimą išnagrinėjamas ir sprendimas priimamas per šiame įstatyme ar, jei šiame įstatyme terminai nenustatyti, per priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytus terminus. Jeigu pateikti dokumentai turi formos ar turinio trūkumų arba pateikti ne visi dokumentai, reikalingi sprendimui priimti, priežiūros institucija pareikalauja pašalinti trūkumus ir (ar) pateikti trūkstamus dokumentus. Be to, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti papildomų dokumentų ir informacijos, reikalingos sprendimui priimti. Jeigu priežiūros institucija pareikalauja papildomų dokumentų ir informacijos arba papildomus dokumentus ar informaciją pateikia pats pareiškėjas, prašymo nagrinėjimo ir sprendimo priėmimo terminas skaičiuojamas nuo papildomai pareikalautų ar papildomai pareiškėjo pateiktų dokumentų ir informacijos gavimo dienos.

3. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti leidimą, jei yra pakankamas pagrindas manyti, kad išdavus leidimą bus pažeidžiami mokėjimo paslaugų vartotojų turtiniai interesai arba kils pavojus mokėjimo įstaigos ar visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui, taip pat jei yra kitų įstatymuose nustatytų pagrindų.

4. Apie priimtą sprendimą dėl leidimo išdavimo priežiūros institucija ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos praneša prašymą pateikusiam asmeniui. Priežiūros institucijos atsisakymas išduoti leidimą turi būti motyvuotas.

5. Priežiūros institucijos prašymu valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat asmenys privalo nedelsdami priežiūros institucijai pateikti turimą informaciją apie mokėjimo įstaigos steigėjus, akcininkus, vadovus, jų finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas ir kitą informaciją, kuri priežiūros institucijai reikalinga priimant sprendimą dėl leidimo mokėjimo įstaigai išdavimo.

23 straipsnis. Priežiūros tikslais gautos informacijos apsauga

Mokėjimo įstaigų priežiūros tikslais gautos informacijos apsaugai *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 65 straipsnio nuostatos.

24 straipsnis. Priežiūros institucijos pareigos ir teisės

1. Be kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų pareigų ir teisių, priežiūros institucija turi teisę:

1) leisti teisės aktus ir rekomendacijas dėl prižiūrimų mokėjimo įstaigų veiklos ir priežiūros;

2) priežiūros tikslais pareikalauti iš prižiūrimos mokėjimo įstaigos visos informacijos ir dokumentų, susijusių su mokėjimo įstaigos steigimu, akcininkais, vadovais, valdymu, veikla, rizikos ribojimu, finansine būkle, jos filialais, tarpininkais ir kitais asmenimis, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, skolininkais, ir juos gauti;

3) atlikti mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje, inspektavimą (tikrinimą);

4) duoti mokėjimo įstaigai šio straipsnio 2 dalyje nustatytus nurodymus, kuriuos mokėjimo įstaiga privalo įvykdyti priežiūros institucijos nustatytais terminais ir nedelsdama raštu apie tai pranešti priežiūros institucijai;

5) jeigu mokėjimo įstaigos organų priimti sprendimai kelia pavojų mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad jie būtų pripažinti negaliojančiais;

6) jeigu mokėjimo įstaigos vykdoma kita negu mokėjimo paslaugų teikimo veikla turi ar gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos finansiniam patikimumui ar galimybei stebėti, kaip mokėjimo įstaiga vykdo visus šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, reikalauti, kad būtų įsteigtas atskiras juridinis asmuo mokėjimo paslaugų teikimo veiklai vykdyti;

7) sudaryti sutartis su audito įmonėmis ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl mokėjimo įstaigos patikrinimo atlikimo, kad būtų nustatyta mokėjimo įstaigos turto vertė, mokėjimo įstaigos finansinė būklė, įvertintos prisiimtos rizikos ar patikrinti kiti mokėjimo įstaigos veiklos klausimai. Jei atlikus patikrinimą nustatoma, kad mokėjimo įstaiga priežiūros institucijai pateikė neteisingą informaciją, ar nustatoma kitų padarytų teisės aktų pažeidimų, priežiūros institucijos patirtas patikrinimo organizavimo išlaidas atlygina mokėjimo įstaiga. Pagal sutartis su priežiūros institucija veikiantys šiame punkte nurodyti asmenys turi teises, nustatytas šio įstatymo 26 straipsnio 2 ir 3 dalyse;

8) reikalauti, kad būtų pakeista audito įmonė, atliekanti mokėjimo įstaigos finansinių ataskaitų auditą, jei audito įmonė ar auditorius neatitinka (nevykdo) įstatymų nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba nustačiusi, kad mokėjimo įstaigos veikla kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę duoti mokėjimo įstaigai tokius rašytinius nurodymus:

1) priežiūros institucijos nustatytais terminais pašalinti teisės aktų pažeidimus ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumus;

2) nesudaryti tam tikrų sandorių ar sumažinti tokių sandorių mastą, įskaitant veiklos funkcijų perdavimo kitiems asmenims sandorius;

3) priežiūros institucijos nustatytu terminu atlikti mokėjimo įstaigos tarpinių finansinių ataskaitų auditą;

4) priežiūros institucijos nustatytais terminais parengti ir įgyvendinti jai priimtiną mokėjimo įstaigos veiklos pertvarkymo ir (ar) nustatytų pažeidimų, ir (ar) trūkumų pašalinimo priemonių planą;

5) sušaukti mokėjimo įstaigos visuotinį akcininkų susirinkimą, stebėtojų tarybos (jei ji sudaryta) ar valdybos posėdį ir juose svarstyti priežiūros institucijos pasiūlytus klausimus;

6) mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją ir duoti paaiškinimus. Priežiūros institucija apie nurodymą mokėjimo įstaigos vadovams atvykti į priežiūros instituciją turi teisę paskelbti viešai;

7) atlikti kitus veiksmus ar neatlikti tam tikrų veiksmų, siekdama, kad būtų pašalinti

teisės aktų pažeidimai ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumai arba kad mokėjimo įstaigos veikla būtų stabili ir patikima.

3. Priežiūros institucija, nustačiusi teisės aktų pažeidimų ar mokėjimo įstaigos veiklos trūkumų arba kad mokėjimo įstaigos veikla kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui, turi teisę laikinai mokėjimo įstaigai nustatyti individualius ar papildomus rizikos ribojimo reikalavimus. Toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti motyvuotas ir priimamas atsižvelgiant į šio įstatymo 30 straipsnio 2 dalies nuostatas.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti nurodymai gali būti duodami kartu su taikomomis poveikio priemonėmis.

5. Priežiūros institucijos nustatyta tvarka priežiūros institucijos darbuotojai turi teisę dalyvauti mokėjimo įstaigos organų darbe – dalyvauti susirinkimuose ar posėdžiuose stebėtojų teisėmis ar kitaip stebėti mokėjimo įstaigos veiklą.

25 straipsnis. Priežiūros institucijos sprendimų, veiksmų (neveikimo) apskundimas

1. Priežiūros institucijos sprendimus, veiksmus (neveikimą) asmenys, kurių teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti, turi teisę įstatymų nustatyta tvarka skųsti teismui.

2. Skundo padavimas teismui iki jo išsprendimo nesustabdo skundžiamo sprendimo, išskyrus sprendimą skirti šiame įstatyme nustatytas baudas, ar veiksmo vykdymo.

26 straipsnis. Mokėjimo įstaigų inspektavimas (tikrinimas)

1. Mokėjimo įstaigų, jų filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje, inspektavimą (tikrinimą) atlieka priežiūros institucijos darbuotojai. Priežiūros institucija, inspektuodama (tikrindama) mokėjimo įstaigą, jos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje, gali pasitelkti ir kitų asmenų.

2. Mokėjimo įstaiga, jos filialas, tarpininkas ir kitas asmuo, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įskaitant filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje, privalo sudaryti šias sąlygas atlikti inspektavimą (tikrinimą):

1) pateikti inspektavimą (tikrinimą) atliekantiems asmenims visą jų prašomą informaciją ir dokumentus;

2) suteikti galimybę inspektavimą (tikrinimą) atliekantiems asmenims naudotis mokėjimo įstaigos informacinių sistemų duomenimis;

3) suteikti inspektavimą (tikrinimą) atliekantiems asmenims darbo vietą.

3. Inspektavimą (tikrinimą) atliekantys asmenys turi teisę:

1) inspektuojamos (tikrinamos) mokėjimo įstaigos, jos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, įskaitant filialus, tarpininkus ir kitus asmenis, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje, darbo metu nekliudomai įeiti į mokėjimo įstaigos, jos padalinių, filialų, tarpininkų ir kitų asmenų, kuriems perduodamas veiklos vykdymas, patalpas;

2) reikalauti ir gauti inspektavimui (tikrinimui) atlikti reikalingą informaciją ir dokumentus (originalus arba patvirtintus jų nuorašus), mokėjimo įstaigos vadovų ir kitų darbuotojų paaiškinimus žodžiu ar raštu;

3) reikalauti padaryti pateiktų dokumentų kopijas ar mokėjimo įstaigos lėšomis patys juos kopijuoti;

4) turėti kitų teisės aktuose nustatytų teisių.

4. Atlikus inspektavimą (tikrinimą), jo rezultatai raštu pateikiami mokėjimo įstaigai. Mokėjimo įstaigos administracijos vadovas ir valdybos nariai privalo pasirašytinai susipažinti su inspektavimo (tikrinimo) rezultatais.

5. Priežiūros institucijos teisės aktai nustato detalią inspektavimo (tikrinimo) atlikimo ir inspektavimo (tikrinimo) rezultatų įforminimo tvarką.

6. Kitos valstybės narės priežiūros institucijos pavedimu priežiūros institucija, prieš tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, turi teisę inspektuoti (tikrinti) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, Lietuvos Respublikoje. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi informuoti priežiūros instituciją apie ketinimą atlikti kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialo, tarpininko ir kito asmens, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, inspektavimą (tikrinimą) Lietuvos Respublikoje.

7. Vykdydama savo funkcijas, susijusias su Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir 2006 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1781/2006 dėl mokėtojo informacijos, pateikiamos pervedant lėšas, nuostatų taikymu, ir vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, priežiūros institucija turi teisę savo iniciatyva inspektuoti (tikrinti) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ir kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos funkcijų vykdymas, Lietuvos Respublikoje.

8. Priežiūros institucija gali pavesti kitos valstybės narės priežiūros institucijai inspektuoti (tikrinti) mokėjimo įstaigos filialą, tarpininką ar kitą asmenį, kuriam perduodamas veiklos vykdymas, kitoje valstybėje narėje.

27 straipsnis. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų priežiūra

1. Kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų, kurios teikia paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusios filialo, ir kitų valstybių narių mokėjimo įstaigų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų ir tarpininkų priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija. Tačiau tai neriboja priežiūros institucijos teisės atlikti jų priežiūrą atsižvelgiant į šio straipsnio nuostatas.

2. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitos valstybės narės mokėjimo įstaiga, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtas filialas nesilaiko šio įstatymo, priežiūros institucijos priimtų teisės aktų, priežiūros institucija raštu nurodo mokėjimo įstaigai ir (ar) mokėjimo įstaigos filialui per priežiūros institucijos nustatytą terminą pašalinti teisės aktų pažeidimus.

3. Jeigu nepaisoma pagal šio straipsnio 2 dalį duotų nurodymų, priežiūros institucija informuoja apie tai kitos valstybės narės priežiūros instituciją, prašydama imtis visų galimų veiksmų pažeidimams pašalinti.

4. Jeigu, nepaisydama kitos valstybės narės priežiūros institucijos veiksmų, mokėjimo įstaiga ar mokėjimo įstaigos filialas toliau nevykdo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų, priežiūros institucija, iš anksto apie tai informavusi kitos valstybės narės priežiūros instituciją, turi teisę taikyti šio įstatymo nustatytas poveikio priemones.

5. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę taikyti poveikio priemones ir neatsižvelgdama į šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatas.

28 straipsnis. Bendradarbiavimas su Europos centriniu banku, Europos Bendrijų Komisija, kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais ir priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, vykdydama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, Europos centriniu banku ir kitų valstybių narių nacionaliniais centriniais bankais, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija praneša Europos Bendrijų Komisijai mokėjimo įstaigų, kurioms išduotos mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, skaičių ir jų per metus įvykdytų mokėjimo operacijų sumą kiekvienų kalendorinių metų gruodžio 31 dienos duomenimis.

29 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija turi teisę licenciją turinčioms mokėjimo įstaigoms taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti dėl šio įstatymo ir kitų šio įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų pažeidimo arba priežiūros institucijos nurodymų nevykdymo;

2) skirti šio įstatymo nustatytas baudas;

3) laikinai uždrausti teikti vieną ar kelias mokėjimo paslaugas;

4) laikinai ar visam laikui uždrausti vieno ar kelių mokėjimo įstaigos filialų ar tarpininkų veiklą. Jeigu priežiūros institucija prima sprendimą laikinai uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas neturi teisės teikti mokėjimo paslaugų, o priėmus sprendimą visam laikui uždrausti filialo ar tarpininko veiklą, filialas ar tarpininkas yra išbraukiamas iš viešojo mokėjimo įstaigų sąrašo ir mokėjimo įstaiga privalo nedelsdama priimti sprendimą nutraukti tokio filialo ar tarpininko veiklą;

5) laikinai nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų arba nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas (atšaukti) iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis (sutartys) ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai;

6) paskirti laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai;

7) laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

8) atšaukti išduotą licenciją ar laikinai sustabdyti jos galiojimą.

2. Kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką ar neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti dėl šio įstatymo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą, pažeidimo;

2) kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos įsteigtam filialui ar tarpininkui apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis kredito įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu turtu;

3) laikinai ar visam laikui uždrausti teikti mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje.

3. Priežiūros institucija turi priimti sprendimą taikyti šio straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose nurodytas poveikio priemones kitos valstybės narės mokėjimo įstaigai, kuri teikia mokėjimo paslaugas Lietuvos Respublikoje per tarpininką ar neįsteigusi filialo, ar kitos valstybės narės mokėjimo įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui, jei to prašo tos valstybės narės priežiūros institucija.

4. Priežiūros institucija turi teisę taikyti vieną ar kelias poveikio priemones.

5. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą dėl poveikio priemonės taikymo ir parinkdama konkrečią poveikio priemonę (priemones), atsižvelgia į nustatytų pažeidimų ir veiklos trūkumų turinį, mastą, kartotinumą, jų poveikį mokėjimo paslaugų vartotojų interesams, į asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, finansinę būklę, mokėjimo įstaigos akcininkų ir vadovų pasirengimą ir galimybes pašalinti pažeidimus ir trūkumus, taip pat nustatytų pažeidimų, veiklos trūkumų ir numatomos taikyti poveikio priemonės (priemonių) pasekmes asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė (priemonės), ir mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.

6. Priežiūros institucijos sprendimas taikyti mokėjimo įstaigai poveikio priemonę įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo dienos, jeigu šiame įstatyme ar sprendime nenustatyta kitaip.

7. Priežiūros institucijos sprendimas dėl poveikio priemonės (priemonių) taikymo turi būti motyvuotas.

8. Poveikio priemonė, kuri taikoma laikinai, galioja iki priežiūros institucijos sprendime dėl poveikio priemonės taikymo nurodyto termino, kuris gali būti nurodytas kaip konkreti data, laiko tarpas ar susietas su tam tikrų sąlygų atsiradimu (aplinkybių išnykimu), nebent priežiūros institucija priima sprendimą ją atšaukti prieš nustatytą terminą.

30 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Priežiūros institucija turi teisę taikyti šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) nustatytais terminais nepateikiama šio įstatymo ar priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatyta ar pareikalauta informacija arba pateikiama neteisinga informacija;

2) nustatyta tvarka nevykdomi pagal šį įstatymą duoti priežiūros institucijos nurodymai;

3) nebetenkinami mokėjimo įstaigos licencijos gavimui nustatyti reikalavimai;

4) pažeidžiami įstatymų, reglamentuojančių saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą, ir priežiūros institucijos priimtų teisės aktų reikalavimai arba yra grėsmė, kad dėl mokėjimo įstaigos veiklos arba dėl finansinės būklės būtų pažeisti visuomenės ir (arba) mokėjimo paslaugų vartotojų interesai arba sutriktų Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų sistemos funkcionavimas.

2. Priežiūros institucija, prieš spręsdama klausimą, ar taikyti poveikio priemonę, ne vėliau kaip prieš 10 kalendorinių dienų iki šio klausimo nagrinėjimo dienos praneša asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, apie klausimo nagrinėjimo vietą ir laiką ir pateikia jam informaciją apie nustatytus faktinius duomenis, kurie sudaro poveikio priemonės taikymo pagrindus, ar sudaro galimybę asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, vadovui (vadovams) susipažinti su tokiais faktiniais duomenimis. Pranešimą gavęs asmuo turi teisę iki klausimo nagrinėjimo dienos raštu pateikti paaiškinimus. Poveikio priemonės taikymo klausimas svarstomas dalyvaujant asmens, kuriam taikoma poveikio priemonė, vadovams (valdybos pirmininkui, administracijos vadovui ar filialo vadovui). Vadovų neatvykimas ar paaiškinimų nepateikimas netrukdo spręsti poveikio priemonės taikymo klausimo. Neatidėliotinais atvejais priežiūros institucija turi teisę spręsti klausimą dėl poveikio priemonės taikymo, neatsižvelgdama į šios dalies nuostatas.

3. Sprendimas dėl poveikio priemonės skyrimo privalo būti priimtas nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo pažeidimo ar pagrindo taikyti poveikio priemonę nustatymo dienos. Poveikio priemonės gali būti skiriamos, jei praėjo ne daugiau kaip 2 metai nuo pažeidimo padarymo dienos, o esant tęstiniam pažeidimui, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos.

4. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo per 5 kalendorines dienas išsiunčiamas (įteikiamas) asmeniui, kuriam pritaikyta poveikio priemonė. Informacija apie pritaikytą poveikio priemonę skelbiama priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatyta tvarka, tačiau priežiūros institucija gali priimti sprendimą viešai neskelbti tokios informacijos, jeigu jos paskelbimas viešai gali turėti neigiamą įtaką mokėjimo įstaigos ar Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.

31 straipsnis. Baudos

1. Priežiūros institucija turi teisę mokėjimo įstaigai skirti šias baudas:

1) už nustatytais terminais šio įstatymo ar priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose nustatytos arba pareikalautos informacijos ar dokumentų nepateikimą ar neteisingos informacijos pateikimą nustatytu terminu – iki 0,5 procento bendrųjų metinių mokėjimo paslaugų pajamų;

2) už priežiūros institucijos pagal šį įstatymą duotų nurodymų nevykdymą ar netinkamą vykdymą – iki 1 procento bendrųjų metinių mokėjimo paslaugų pajamų arba už kiekvieną nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną – iki 1 000 litų;

3) už nepranešimą apie numatomus mokėjimo įstaigos vadovų pasikeitimus ir už veiksmų, kuriuos ji turi teisę atlikti tik gavusi priežiūros institucijos leidimą, atlikimą neturint priežiūros institucijos sutikimo – iki 1,5 procento bendrųjų metinių mokėjimo paslaugų pajamų;

4) už šio įstatymo draudžiamų atlikti veiksmų ar veiklos vykdymą arba mokėjimo paslaugų teikimą, jei tokia teisė apribota pagal šį įstatymą, – iki 2 procentų bendrųjų metinių mokėjimo paslaugų pajamų;

5) už kitus saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus – iki 0,1 procento bendrųjų metinių mokėjimo paslaugų pajamų.

2. Konkretus skiriamos baudos dydis nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, jo trukmę, anksčiau taikytas poveikio priemones.

3. Baudos į valstybės biudžetą sumokamos ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai mokėjimo įstaiga gavo priežiūros institucijos sprendimą skirti baudą. Bauda, skirta pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punktą už kiekvieną nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną, turi būti sumokama į valstybės biudžetą kiekvieną tokio nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną. Jei bauda per nurodytus terminus, o priežiūros institucijos sprendimą apskundus teismui, – per 10 kalendorinių dienų nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo nesumokama, tai ji priežiūros institucijos sprendimu išieškoma ne ginčo tvarka (kai nėra mokėjimo įstaigos, kuriai paskirta bauda, nurodymo nurašyti lėšas) iš mokėjimo įstaigos, kuriai paskirta bauda, lėšų kredito įstaigose arba priežiūros institucijos sprendimas vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

32 straipsnis. Mokėjimo įstaigos vadovo (vadovų) nušalinimas nuo pareigų

1. Nuo priežiūros institucijos sprendimo nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pateikimo mokėjimo įstaigai dienos nušalintas nuo pareigų asmuo neturi teisės atlikti savo funkcijų ir visi po tokio priežiūros institucijos sprendimo pateikimo mokėjimo įstaigai dienos jo (jų) priimti sprendimai yra negaliojantys.

2. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų ir reikalauti, kad jis (jie) būtų atšauktas (atšaukti) iš pareigų ir (ar) su juo (jais) būtų nutraukta sutartis ar būtų panaikinti jo (jų) įgaliojimai, mokėjimo įstaigos organas, kuriam suteikta tokia teisė, privalo per priežiūros institucijos sprendime nustatytą terminą atšaukti tokį asmenį (asmenis) iš pareigų ir (ar) nutraukti su juo (jais) sudarytą sutartį arba panaikinti jo (jų) įgaliojimus.

3. Apie priimtą sprendimą nušalinti mokėjimo įstaigos vadovą (vadovus) nuo pareigų pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XI-2332, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6660 (2012-11-15), i. k. 1121010ISTA0XI-2332

33 straipsnis. Laikinasis atstovas veiklos priežiūrai

1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie grėsmę saugiai ir patikimai mokėjimo įstaigos veiklai, siekdama apsaugoti mokėjimo paslaugų vartotojų ar iš kito mokėjimo paslaugų teikėjo gautas lėšas, perduotas mokėjimo įstaigai, priežiūros institucija turi teisę paskirti laikinąjį atstovą mokėjimo įstaigos veiklos priežiūrai (toliau – atstovas veiklos priežiūrai).

2. Atstovu veiklos priežiūrai gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Atstovu veiklos priežiūrai skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo 8 straipsnio 3 dalyje nustatyti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikacijos bei patirties reikalavimai. Jei atstovu veiklos priežiūrai skiriamas fizinis asmuo, gali būti paskirtas atstovo veiklos priežiūrai padėjėjas. Atlyginimus atstovui veiklos priežiūrai ir jo padėjėjui, atsižvelgdama į jų veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustato priežiūros institucija. Atlyginimai išmokami iš mokėjimo įstaigos lėšų. Atstovu veiklos priežiūrai ir jo padėjėju negali būti paskirtas priežiūros institucijos darbuotojas.

3. Mokėjimo įstaigos valdyba ir vadovai turi gauti atstovo veiklos priežiūrai sutikimą dėl kiekvieno su mokėjimo įstaigos veikla susijusio sprendimo. Visi be atstovo veiklos priežiūrai sutikimo mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti laikinąjį atstovą veiklos priežiūrai įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys.

4. Atstovas veiklos priežiūrai nesutinka su mokėjimo įstaigos valdybos ir vadovų sprendimais, jei jie, jo nuomone, prieštarauja saugią ir patikimą mokėjimo įstaigų veiklą reglamentuojantiems teisės aktams ar dėl kitų priežasčių kelia grėsmę mokėjimo įstaigos veiklos stabilumui ir patikimumui. Atstovui veiklos priežiūrai, atliekančiam savo funkcijas, *mutandis mutatis* taikomos šio įstatymo 26 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos. Atstovas veiklos

priežiūrai privalo teikti priežiūros institucijai jos nustatytą informaciją.

5. Apie priimtą sprendimą paskirti atstovą veiklos priežiūrai ar jį atšaukti ne vėliau kaip kitą darbo dieną po sprendimo priėmimo dienos pranešama mokėjimo įstaigai ir Juridinių asmenų registrui, taip pat paskelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

Straipsnio dalies pakeitimai:
Nr. XI-2332, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6660 (2012-11-15), i. k. 1121010ISTA0XI-2332

6. Atstovas veiklos priežiūrai atšaukiamas, kai:

1) nustatoma, kad mokėjimo įstaiga gali stabiliai ir patikimai veikti, ar, priežiūros institucijos nuomone, tokios priemonės taikymas nebetikslingas dėl kitų priežasčių;

2) atšaukiama mokėjimo įstaigai išduota licencija.

34 straipsnis. Laikinas teisės disponuoti lėšomis ir kitu turtu apribojimas

1. Jeigu priežiūros institucija pritaiko šio įstatymo 29 straipsnio 1 dalies 7 punkte ir 2 dalies 2 punkte nurodytas poveikio priemones, asmuo, kuriam pritaikyta poveikio priemonė, neturi teisės disponuoti lėšomis, esančiomis kredito įstaigose atidarytose sąskaitose, ir kitu priežiūros institucijos sprendime nurodytu turtu.

2. Priežiūros institucijos sprendimas laikinai apriboti teisę disponuoti lėšomis, esančiomis Lietuvos Respublikoje įsteigtose kredito įstaigose, ir kitu Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu turtu laikomas turto arešto aktu ir teisės aktų nustatytais atvejais ir tvarka registruojamas turto arešto aktų registre. Priežiūros institucijos sprendime turi būti nurodyti duomenys, reikalingi priežiūros institucijos sprendimui įregistruoti turto arešto aktų registre. Turto arešto aktų registrą reglamentuojančių teisės aktų nustatytais atvejais priežiūros institucijos sprendimas gali būti įregistruotas turto arešto aktų registre laikinai.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
MOKĖJIMO ĮSTAIGOS PABAIGA IR BANKROTAS

35 straipsnis. Mokėjimo įstaigos reorganizavimas ir likvidavimas

1. Mokėjimo įstaiga gali būti reorganizuojama ar likviduojama jos visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu tik gavus išankstinį priežiūros institucijos leidimą.

2. Jei sprendimą reorganizuoti ar likviduoti mokėjimo įstaigą priima teismas, tai prieš priimdamas tokį sprendimą jis privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl tokio sprendimo įtakos mokėjimo įstaigos ir visos mokėjimo įstaigų sistemos stabilumui ir patikimumui.

3. Mokėjimo įstaiga negali būti reorganizuojama, jei jos teisės ir pareigos, susijusios su mokėjimo paslaugų teikimu, pereis juridiniam asmeniui, kuris neturės teisės teikti mokėjimo paslaugų Lietuvos Respublikoje. Jei reorganizuojant mokėjimo įstaigą įsteigiama nauja mokėjimo įstaiga, ji šio įstatymo nustatyta tvarka turi gauti licenciją.

4. Visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu mokėjimo įstaiga gali būti likviduojama tik tada, kai ji yra įvykdžiusi visas prievoles mokėjimo paslaugų vartotojams, kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams ir yra atšaukta jai išduota licencija.

5. Šio straipsnio 1 ir 4 dalys netaikomos, jei sprendimas likviduoti mokėjimo įstaigą priimamas pagal šio įstatymo 7 straipsnio 6 dalį.

36 straipsnis. Mokėjimo įstaigų bankroto proceso ypatumai

1. Mokėjimo įstaigos bankroto procedūra vykdoma tik teismo tvarka.

2. Priežiūros institucija turi teisę pateikti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo mokėjimo įstaigai. Jei įstatymų nustatyta tvarka pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo pateikia kiti asmenys, teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl bankroto bylos iškėlimo mokėjimo įstaigai, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl mokėjimo įstaigos nemokumo, kurią priežiūros institucija pateikia per 5 darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos.

3. Mokėjimo įstaigos administratorius lėšas, į kurias pagal šio įstatymo 15 straipsnį

negali būti nukreipiamas išieškojimas pagal mokėjimo įstaigos prievoles, grąžina mokėjimo paslaugų vartotojams ir kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams.

DEVINTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

37 straipsnis. Įstatymo nuostatų taikymas mokėjimo paslaugas teikiantiems juridiniams asmenims

1. Juridiniai asmenys, kurie teikė mokėjimo paslaugas iki 2007 m. gruodžio 25 d. laikydamiesi galiojusių Lietuvos Respublikos teisės aktų ir įsigaliojus šiam įstatymui pagal šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytas sąlygas privalėtų gauti mokėjimo įstaigos licenciją, turi teisę tęsti savo veiklą Lietuvos Respublikoje be mokėjimo įstaigos licencijos iki 2011 m. balandžio 30 d., laikydamiesi Mokėjimų įstatymo, Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų. Šiems juridiniams asmenims, iki 2011 m. balandžio 30 d. negavusiems mokėjimo įstaigos licencijos, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas, kaip tai nustatyta Mokėjimų įstatymo 7 straipsnyje.

2. Juridiniai asmenys, kurie teikė mokėjimo paslaugas iki 2007 m. gruodžio 25 d. laikydamiesi galiojusių Lietuvos Respublikos teisės aktų ir įsigaliojus šiam įstatymui pagal šio įstatymo 5 ar 6 straipsnį privalėtų gauti licenciją ir kurie atitinka šio įstatymo 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas, turi teisę tęsti savo veiklą Lietuvos Respublikoje iki 2010 m. gruodžio 25 d. be mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos laikydamiesi Mokėjimų įstatymo, Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų. Šiems juridiniams asmenims, iki 2010 m. gruodžio 25 d. negavusiems mokėjimo įstaigos ribotos veiklos licencijos, draudžiama teikti mokėjimo paslaugas, kaip tai numatyta Mokėjimų įstatymo 7 straipsnyje.

38 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Lietuvos bankas priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ DALIA GRYBAUSKAITĖ

Lietuvos Respublikos
mokėjimo įstaigų įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMAS EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAS

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 97/5/EB (OL 2007 L 319, p. 1).

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-1341, 2011-04-21, Žin., 2011, Nr. 52-2516 (2011-05-03), i. k. 1111010ISTA0XI-1341
Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 13 straipsnio pakeitimo įstatymas

2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XI-2332, 2012-11-06, Žin., 2012, Nr. 132-6660 (2012-11-15), i. k. 1121010ISTA0XI-2332
Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo 12, 32 ir 33 straipsnių pakeitimo įstatymas

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. XII-1034, 2014-07-17, paskelbta TAR 2014-08-04, i. k. 2014-10872
Lietuvos Respublikos mokėjimo įstaigų įstatymo Nr. XI-549 4, 6 ir 8 straipsnių pakeitimo įstatymas